

वा० रा०

॥ १ ॥

अवरुह्य महेंद्रादित्यर्थः ॥ ९५ ॥ सहस्रोत्थितैर्लहरीरूपेणागतैस्तोयौघैर्धौतं क्षालितमुपलतलं यस्यांतां ॥ ९६ ॥ या पूर्वमुपस्थिता चिंता तरणविषया सेदानीमपि प्रवर्तत इति शेषः ॥ ९७ ॥ अतीरः अलभ्य परतीरः अनुपायेन उपायरूपालंबनहीनेन ॥ ९८ ॥ मंत्रो विचारः ॥ ९९ ॥ १०० १०१ ॥ स्वांस्वांसेनां समुत्सृज्य कश्चिदपि कुतोपि हेतोर्माव्रजेत् ॥ यतो नोस्माकं छन्नं रक्षोमायाकृतत्वात् गूढं भयमस्तीति ज्ञेयं ॥ सावधानतया स्थेयमिति बोधितं ॥ अतो यशूराः सर्वे वानराः सेना रक्षार्थं गच्छन्तु ॥

अवरुह्य जगामाश्रुवेलावनमनुत्तमं ॥ रामोरमयतां श्रेष्ठः स सुग्रीवः स लक्ष्मणः ॥ ९५ ॥ अथ धौतोपलतलांतो यौघैः सहस्रोत्थितैः ॥ वेला मासाद्य विपुलां रामो वचनमब्रवीत् ॥ ९६ ॥ एते वयमनुप्राप्ताः सुग्रीववरुणालयं ॥ इहेदानीं विचिंता सायानः पूर्वमुपस्थिता ॥ ९७ ॥ अतः परमतीरो यं सागरः सरितां पतिः ॥ न चायमनुपायेन शक्यस्तरितुमर्णवः ॥ ९८ ॥ तदिहैव निवेशोऽस्तु मंत्रः प्रस्तूयतामिह ॥ यथेदं वानरबलं परंपारं समाप्नुयात् ॥ ९९ ॥ इतीव समहाबाहुः सीताहरणकर्षितः ॥ रामः सागरमासाद्य वासमाज्ञापयत्तदा ॥ १०० ॥ सर्वाः सेनानिवेश्यंतां वेलायां हरिपुंगव ॥ संप्राप्तो मंत्रकालो नः सागरस्येह लंघने ॥ १०१ ॥ स्वांस्वांसेनां समुत्सृज्य माचकश्चिक्नुतो व्रजेत् ॥ गच्छन्तु वानराः शूरा ज्ञेयं छन्नं भयं च नः ॥ १०२ ॥ रामस्य वचनं श्रुत्वा सुग्रीवः सह लक्ष्मणः ॥ सेनां निवेशयतीरे सागरस्य द्रुमायुते ॥ १०३ ॥ विरराज समीपस्थं सागरस्य च तद्दलं ॥ मधुपांडुजलः श्रीमान् द्वितीय इव सागरः ॥ १०४ ॥ वेलावनमुपागम्य ततस्ते हरिपुंगवाः ॥ निविष्टाश्च परंपारं कांक्षमाणा महोदधेः ॥ १०५ ॥ तेषां निविशमानानां सैन्यसन्नाहनिस्वनः ॥ अंतर्धाय महानादमर्णवस्य प्रश्रुश्रुवे ॥ १०६ ॥

सेनायाश्चतुर्दिक्षु गत्वा तत्र स्थित्वा तां रक्षंस्त्वित्यर्थः ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ मधुपांडवो मधुपिंगलवानरा एव जलं यस्य सः ॥ मधुशब्दसमभि व्याहारात् पांडुशब्दः पिंगलवर्णवाची ज्ञेयः ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ समुद्रशब्दमंतर्धाय सैन्यसन्नाहस्य सैन्यसंचारस्य शब्दः श्रुश्रुवे ॥ १०६ ॥

यु० कां०

॥ १ ॥